

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA

ČETVRTI ODJEL

ODLUKA

O DOPUŠTENOSTI

Zahtjeva br. 51891/99
Mladena NALETILIĆ
protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Četvrti odjel), zasjedajući dana 4. svibnja 2000. godine u vijeću u sastavu:

- g. G. Ress, *predsjednik*,
- g. I. Cabral Barreto,
- g. V. Butkevych,
- gđa N. Vajić,
- g. J. Hedigan,
- g. M. Pellonpää,
- gđa S. Botoucharova, *suci*,
- i g. V. Berger, *tajnik Odjela*,

s obzirom na gornji zahtjev podnesen 15. listopada 1999. godine i zaprimljen 18. listopada 1999. godine,

nakon vijećanja, odlučuje kako slijedi:

ČINJENICE

Podnositelj zahtjeva je hrvatski državljanin rođen 1946. godine, koji se sada nalazi u zatvoru Međunarodnog kaznenog suda za bivšu Jugoslaviju (MKSJ) u Haagu, Nizozemska. Pred Sudom ga zastupa g. Krešimir Krsnik, odvjetnik iz Zagreba (Hrvatska).

Činjenično stanje predmeta kako ga je iznio podnositelj zahtjeva može se sažeti kako slijedi.

U vrijeme kad je podnio svoj zahtjev Sudu podnositelj zahtjeva bio je u pritvoru u Okružnom zatvoru u Zagrebu, Bolnici za osobe lišene slobode, u kontekstu kaznenog postupka koji se protiv njega vodio pred Županijskim sudom u Zagrebu za otmicu, ubojstvo i sudjelovanje u skupini koja je počinila kazneno djelo.

Dana 21. prosinca 1998. godine MKSJ je optužio podnositelja zahtjeva po sedamnaest točaka, uključujući za zločine protiv čovječnosti, teške povrede Ženevskih konvencija i povrede ratnog prava i običaja.

Dana 1. rujna 1999. godine Županijski sud u Zagrebu naložio je predaju podnositelja zahtjeva MKSJ-u. I Vrhovni sud i Ustavni sud su po žalbi podnositelja zahtjeva potvrdili ovu odluku.

Dana 15. listopada 1999. godine podnositelj zahtjeva je Sudu podnio zahtjev na temelju Pravila 39. koji odlukom Predsjednika Četvrtog Odjela od tog istog dana, nije odobren.

Podnositelj zahtjeva je sada lišen slobode u zatvoru MKSJ-a u Haagu, Nizozemska, u kontekstu kaznenog postupka koji se vodi protiv njega.

PRIGOVORI

Podnositelj zahtjeva prigovara na temelju članka 6. stavka 1. Konvencije da bi u slučaju njegova izručenja MKSJ-u kazneni postupak protiv njega u Hrvatskoj bio nužno prekinut, a to bi dovelo do povrede njegovog prava na suđenje u razumnom roku.

Nadalje prigovara i na temelju članka 6. stavka 1. Konvencije da MKSJ nije neovisan i nepristran sud uspostavljen zakonom.

Također prigovara na temelju članka 7. Konvencije da je u Hrvatskoj mogao biti osuđen na najviše dvadeset godina zatvora, dok ga MKSJ može osuditi na doživotni zatvor.

PRAVO

1. Podnositelj zahtjeva postavlja dva odvojena pitanja na temelju članka 6. stavka 1. Konvencije, čiji mjerodavni dijelovi propisuju kako slijedi:

"Svatko ima pravo da zakonom ustanovljeni neovisni i nepristrani sud pravično i u razumnom roku odluči o njegovim pravima i obvezama, ili o sumnji ili optužbi zbog kažnjivog djela."

a. Kao prvo, podnositelj zahtjeva prigovara da bi u slučaju njegova izručenja MKSJ-u kazneni postupak protiv njega u Hrvatskoj trebao biti nužno prekinut, a što bi dovelo do povrede njegovog prava na suđenje u razumnom roku.

Sud primjećuje da podnositelj zahtjeva ne prigovara duljini postupka koji je protiv njega bio pokrenut u Hrvatskoj prije odluke da ga se preda MKSJ-u. On prigovara činjenici da bi zbog njegovog izručenja MKSJ-u kazneni postupak koji je u tijeku protiv njega u Hrvatskoj u budućnosti nužno premašio razumni rok u smislu članka 6. stavka 1. Konvencije. U tom pogledu Sud primjećuje da je čak i mogućnost takvog budućeg postupka dvojbena, jer bi se mogao nastaviti samo u slučaju da Haški sud oslobodi podnositelja zahtjeva ili ako postupak pred MKSJ-om bude iz nekog razloga prekinut.

Budući da je neizvjesno hoće li doći do nekog budućeg postupka protiv podnositelja zahtjeva pred hrvatskim sudovima, i budući da Sud ne može razmatrati duljinu nekog hipotetičkog budućeg postupka, ovaj dio zahtjeva je očigledno neosnovan u smislu članka 35. stavka 3. Konvencije i stoga treba biti odbijen u skladu sa člankom 35. stavkom 4.

b. Kao drugo, podnositelj zahtjeva prigovara da MKSJ nije nepristran i neovisan sud ustanovljen zakonom.

Sud podsjeća da se iznimno na temelju članka 6. Konvencije odlukom o izručenju može otvoriti pitanje koje treba riješiti, u okolnostima kad je podnositelj zahtjeva izložen rizicima da će trpjeti očigledno nijekanje prava na pošteno suđenje. Međutim, u ovom se slučaju ne radi o činu koji bi po svojoj prirodi bio izručenje, kao što se čini da to smatra podnositelj zahtjeva. Ovdje se radi o predaji međunarodnom sudu koji, u smislu sadržaja svog Statuta i Poslovnika, nudi sva potrebna jamstva, uključujući i jamstvo nepristranosti i neovisnosti.

Stoga se u tom pogledu ne otvara nikakvo pitanje na temelju članka 6. stavka 1.

Slijedi da je ovaj dio zahtjeva očigledno neosnovan u smislu članka 35. stavka 3. Konvencije i da stoga treba biti odbijen u skladu sa člankom 35. stavkom 4.

2. Podnositelj zahtjeva nadalje prigovara na temelju članka 7. Konvencije da bi ga MKSJ mogao osuditi na težu kaznu nego domaći sudovi.

Članak 7. glasi kako slijedi:

"1. Nitko ne može biti proglašen krivim za kazneno djelo počinjeno činom ili propustom koji, u času počinjenja, po unutarnjem ili po međunarodnom pravu nisu bili predviđeni kao kazneno djelo. Isto se tako ne može odrediti teža kazna od one koja je bila primjenjiva u času kad je kazneno djelo počinjeno.

2. Ovaj članak ne priječi suđenje ili kažnjavanje bilo koje osobe za neki čin ili propust koji je u času počinjenja predstavljao kazneno djelo u skladu s općim načelima prava priznatim od civiliziranih naroda.“

Glede tvrdnje podnositelja zahtjeva da bi ga MKSJ mogao osuditi na težu kaznu nego domaći sudovi da su ovi vršili svoju nadležnost i okončali postupak protiv njega, Sud primjećuje da bi, čak pretpostavljajući da bi se na ovaj predmet primijenio članak 7., konkretna odredba koja bi mogla biti primjenjiva na njega bio stavak 2., a ne stavak 1. članka 7. Konvencije. To znači da se ne može primijeniti druga rečenica članka 7. stavka 1. Konvencije na koju se poziva podnositelj zahtjeva.

Slijedi da je ovaj dio zahtjeva također očigledno neosnovan u smislu članka 35, stavka 3. Konvencije i da stoga treba biti odbijen u skladu sa člankom 35. stavkom 4.

Iz tih razloga Sud jednoglasno

UTVRĐUJE DA JE ZAHTJEV NEDOPUŠTEN.

Vincent Berger
tajnik

Georg Ress
predsjednik